

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177 PODUREDNIŠTVO 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Letna naročnina, Italija	Lir 28.000
	Letna inozemstvo	Lir 40.000
	Letna inozemstvo, USA dol.	30
	Poštno čekovni račun: št. 11234499	

Leto XXXVIII. - Štev. 41 (1921)

Gorica - četrtek, 23. oktobra 1986 - Trst

Posamezna številka Lir 600



V nedeljo 26. oktobra ob 20.30 bodo goriški Slovenci v zamejstvu proslavili v Avditoriju pesnika Simona Gregorčiča ob 80 letnici njegove smrti. Pokroviteljstvo nad proslavo sta prevzeli goriška občina in pokrajina

Zgodovinsko molitveno srečanje v Assisiju

Napovedani dan, ponedeljek, 27. oktobra, je že tu. Po dolgih in težavnih pripravah, pod vodstvom krajevnega škofa in župana, se uo končno uresničila velkopotezna pobuda in želja papeža Janeza Pavla II.: Assisi bo postal za en dan glavno mesto prošnje in želja za mir za ves svet. Preden bo šel ta dan v zgodovino, se bo odvijal pred našimi očmi, saj bomo po posredovanju družbenih občil lahko tudi mi pričeli tega dneva, toda ne samo z gledanjem, ampak predvsem združeni v tem molitvenem srečanju.

Krajevne radijske in televizijske postaje bodo oddajale ves potek za obsejne okraje, vsedrjavna televizija pa bo neposredno oddajala s tem urnikom: od 9. do 10. ure v tretjem kanalu, od 14.30 do približno 17. ure na prvem kanalu.

Posebno molitveno povezavo so zagotovile skoro vse redovniške hiše, ki želijo tako podpreti to izvirno papeževo pobudo. Z očmi bomo tudi mi sprejemali te dogodke, predvsem pa z molitvijo v ustih ter v srcu.

d. j.

Nevzdržno vladno stališče o slovenski zaščiti

Deželno tajništvo Slovenske skupnosti je po obširni in temeljiti razpravi na zadnji seji v Trstu odločno zavrnilo izredno omejevalne predloge italijanske vlade o globalnem zaščitnem zakonu za Slovence v Italiji, kot jih je pred enotno delegacijo obrazložil v nedeljo, 12. oktobra, v Vidmu podtajnik pri predsedstvu vlade Amato. Slovenska skupnost tudi odklanja stališča Socialistične stranke Italije, ki so prišla na dan ob tisti priložnosti, ker pomenijo odstopanje od dolgoletne zahteve, ki jo soglasno postavlja vsa slovenska manjšina, po celoviti, vsestranski in pravični zakonski zaščiti, brez »postopnosti«, ki traja že več kot štiri desetletja.

Posl. Amato, ki je najtesnejši sodelavec ministrskega predsednika Craxija, je sicer na srečanju v Vidmu priznal, da je Italija v veliki zamudi, kar zadeva zagotavljanje manjšinskih pravic Slovincem. Dodal je tudi načelno pomembno stališče, da pri priznavanju narodnostnih pravic število pripadnikov manjšine ne sme igrati vloge, vendar je takoj dodal, da to velja načelno. V praksi, predvsem kar zadeva rabo jezika v javnih odnosih, pa je po njegovih besedah število objektivno zelo pomembno.

Slovenska skupnost ne sprejema Amatove izjave, da predstavlja manjšinska zaščita za Slovence zgolj notranjo italijansko obveznost, saj je Italija podpisnica jasnih dvostranskih in večstranskih mednarodnih pogodb. Še najmanj pa se lahko strinja s predlogom, naj bi se Slovenci zaenkrat zadovoljili z zakonom za zaščito kulturnega bogastva (šole, gledališče, kulturne dejavnosti), ostala vprašanja pa naj bi reševali postopoma, ko bo doseženo v vladi soglasje, ki ga zdaj ni. Tako naj bi se sprostili tudi zneski (35 milijard lir), ki jih predvideva za potrebe slovenske manjšine triletni finančni načrt.

Deželno tajništvo SSK poudarja, da pomenijo taki predlogi potiskanje Slovencev med zgolj jezikovne, kulturne manjšine. V nasprotju so s številnimi resolucijami na parlamentarni, deželni in krajevni ravni, z obljubami najvišjih državnih oblasti, s postopkom, ki se je začel tako v senatu kot v sami vladi, ko je Craxi naročil ministru Vizziniju, naj izdela vladni osnu-

tek. Zamude tega ministra so torej sad širših odgovornosti, pri čemer ima očitno prvo besedo socialistični predsednik vlade.

Značilno je, da je zgolj »kulturni zakon« v mednarodnih dokumentih še najmanj utemeljen. Podprl naj bi ustanove, ki sme si jih v večini primerov sami izboriti, ali pa so nam jih dali že zavezniki po zadnji vojni. Vlada pa se noče lotiti temeljnih pravic jezika v javnosti, o čemer imata Memorandum in Osimo točna določila, družbeno-gospodarskih in drugih življenjskih interesov manjšine.

Končno SSK obžaluje, da na sestanku v Vidmu sploh ni bilo časa, da bi slovenski zastopniki odgovorili na podtajnikova izvajanja. Posl. Amato je bil poleg tega v družbi deželnega tajnika PSI Trombette in poslanca iz naše dežele De Carlia. Slednji je v imenu PSI še povedal, da je njegova stranka pripravljena spreminiti zaščitni predlog, ki ga je tudi sam podpisal, v smislu Amatovih besed. Izjavil je še, da stranka nasprotuje predlogu, da bi s posebnim zakonom rešili vsaj finančno krizo, ki grozi še letos zapreti Slovensko stalno gledališče, saj moramo po njegovih besedah Slovinci sprejeti zamisel o zaščiti kulture, brez stalnega postavljanja posebnih zahtev.

Slovenska skupnost bo predstavila ta svoja stališča pri vseh političnih pobudah, ki jih misli izpeljati za doseg pravičnega globalnega zaščitnega zakona.

Glede krize Slovenskega stalnega gledališča je tajništvo izreklo vso podporo prizadevanjem za njeno premostitev. Močno pa je obžalovalo metodo preglašovanja in zastavljanja nekaterih komponent v vodstvenih organih ustanove, ki je in mora biti skupna vsem Slovincem v Italiji.

Obisk koroških občinskih svetovalcev

V okviru Koroških dni na Primorskem sta se Klub slovenskih občinskih odbornikov, ki povezuje občinske svetovalce, izvoljene na samostojnih listah v 21 občinah na Koroškem, in Slovenska skupnost dogovorila za srečanje izvoljenih predstavnikov obeh organizacij. Tako je prišlo v petek 17. in soboto 18. oktobra do prvega pomembnega srečanja, ki je omogočilo medsebojno spoznavanje, predvsem pa razpravo o upravnih vprašanjih, o načelu samostojnega političnega nastopanja, o narodnoobrambnem delu.

Med gosti je bil tudi kandidat Koroške enotne liste na koalicijski listi »zelenih« za novembrske predčasne parlamentarne volitve Karel Smolle. Na podlagi dosedanjih podatkov ima resnično možnost, da pride v parlament kot predstavnik narodnih manjšin v Avstriji in kot prvi Slovenec po časih stare Avstrije. Med številnimi sestanki na Goriškem in Tržaškem je obrazložil, kaj je nagnilo KEL k tej koaliciji. Gre za poskus, da se slovensko vprašanje v Avstriji predstavi na najvišji ravni.

Dalje je bil med koroškimi rojaki kandidat Skupnosti južnokoroških kmetov Janko Zwitter, sicer podžupan in trener svetovno znanih smučarskih skakalcev iz Zahomca. Na bližnjih volitvah v Kmetijsko zbornico v Celovcu bo skušala slovenska lista prvič izvoliti dva zastopnika.

Delegacija je vodil predsednik, pliberski odbornik Fric Kumer, ob njem pa tajnik Kluba Borut Sommerregger. In še bi lahko naštevali podžupana iz Globasnice Hudla ter še nad 20 izvoljenih predstavnikov iz Roža, Podjune in Zilje.

Obisk se je začel s sprejemom v petek popoldne na sedežu deželnega sveta v Trstu. Nato je goste na sedežu tržaške pokrajine pozdravil pokrajinski odbornik

Slovenske skupnosti dr. Zorko Harej. Razgovori in večerja so bili v Sedejevem domu v Steverjanu.

Najprej je bil na sporedu sestanek s predstavivjo obeh delegacij. Deželni predsednik SSK Marjan Terpin je prinesel pozdrav deželnega vodstva stranke in poudaril glavne značilnosti SSK in njene vloge v izvoljenih teleh. Nato je deželni tajnik Ivo Jevnikar podal izčrpano sliko političnega delovanja Slovenske skupnosti. Posebej je poudaril vlogo samostojnega nastopa, ki je ena temeljnih potez stranke. Obenem je naglasil demokratičnost in pluralizem, ki pomenita temeljno vrednoto SSK. Deželni tajnik je tudi obrazložil koroškemu gostom borbo za globalni zaščitni zakon, ki je vsa zadnja leta v ospredju našega političnega prizadevanja.

S koroške strani je najprej spregovoril tajnik KSO Borut Sommerregger in orisal vlogo in pomen te organizacije, ki medsebojno tako lepo povezuje koroške izvoljene predstavnike. Govoril je nato še predsednik Kluba Fric Kumer, ki je tudi omenil glavne točke narodno-obrambne programa koroških Slovencev. Politično najpomembnejši pa je bil nastop, ki ga je imel dr. Karel Smolle, predsednik KEL-a in sedaj glavni kandidat manjšin na listi zelenih za avstrijski parlament. Smolle je prikazal današnji pomen samostojnega nastopa koroških Slovencev za volitve v dunajski parlament in obenem poudaril vlogo manjšinskih stikov. Posebej je še prikazal aktivno sodelovanje z južnotirolsko ljudsko stranko.

S strani SSK so nato govorili še glavni izvoljeni predstavniki: pokrajinski odbornik Mirko Spacapan, občinska odbornika v Trstu in Gorici Aleš Lokar in Andrej Bratuž, predsednik Briške gorske skupnosti Hadrijan Corsi in predsednik SSO Marja Ferletič.

Kot gostje so se po sestanku udeležili drugega dela večera še goriški župan Antonio Scarano, poslanec Luciano Rebulla in podpredsednik pokrajine Maurizio Fabbro, ki so tudi prinesli svoj pozdrav.

V soboto dopoldne so koroški gostje obiskali devinsko-nabrežinsko občino. Po ogledu starega devinskega gradu, kjer jim je nudil kulturne in zgodovinske podatke domači prosvetni delavec Marko Tavčar, so imeli na županstvu razgovor z izvoljenimi predstavniki SSK, zupanom Bojanom Brezgarjem, odbornico Marinko Terčon in načelnikom svetovalske skupine Martinom Brecljem. V imenu krajevne sekcije SSK jim je izrekel dobrodoščilo Ivan Breclj, pogovora pa so se udeležili še člani vodstva SSK Terpin, Jevnikar, Tul, Škerk, Dolhar, Harej in drugi.

Predvsem ta del obiska je bil za koroške javne upravitelje posebej zanimiv zaradi primerjanja izkušenj in razmer. Na dan je prišel predlog globalnega podžupana, da bi se občini Globasnica in Devin-Nabrežina pobratili.

Člani Kluba občinskih odbornikov so obiskali še domačijo Doljakovih z umetniško in obrtniško delavnico. Po obedu v Mavhinjah je bilo slovo na kmetiji Komjančevih na Jazbinah.

Mirovni poziv azijskih škofov

Zveza azijskih škofovskih konferenc (FABC) je na prebivalce sveta naslovlila »nujen mirovni poziv«. Objavila ga je po zadnjem zasedanju v japonskem glavem mestu Tokiu. V pozivu je še posebej poudarila, da se je treba bolj zavzemati za mir in družbo, ki bi temeljila na resnici, svobodi, pravičnosti in ljubezni, kot je to bila dosedanja praksa. Tega miru ni mogoče zagotoviti z orožjem in nenehno oboroževalno tekmo. Zagotoviti ga je mogoče le s takšnim prizadevanjem, ki upošteva vse narode, obenem pa ima stalno pred očmi človekov blagor. Podpisniki izjave še posebej negodujejo nad dejstvom, da postaja azijski prostor odlagalnišče za atomsko orožje. Ravno zaradi tega obsojajo njegovo nadaljnjo izdelavo in uporabo, saj menijo, da je to zločin proti človeštvu.

Zaključek Koroških dnevov

V nedeljo 19. oktobra so se zaključili Koroški dnevi na Goriškem, Tržaškem in v videmski pokrajini. V Zabnicah sta pevski zbor in glasbeni skupini iz Loč in Ledinc sodelovali pri župnijski maši in zahvalnici. V Bardu v Terskih dolinah sta trio Korotan in kvartet Kežar slov. prosv. društva Danica iz St. Vida v Podjuni prinesla koroške melodije med tamkajšnje vaščane.

V nedeljo popoldne ob 16. uri pa sta skupini iz Loč in Ledinc oblikovali pester večer v Katoliškem domu v Gorici. Tamburaška skupina pod vodstvom Erike Wrolich je spletla vrsto venčkov slovenskih narodnih pesmi. V skupini so sami mladi izvajalci, ki so v pestrih nošah navdušili občinstvo s svojim dovršenim igranjem na tamburice, ki so pri nas že izumrle. Mladinska skupina iz Ledinc je dopolnila izvajanje tamburaškega ansambla in ob spremljavi kitar in harmonike lepo zapela vrsto slovenskih in drugih pesmi. Skupino je vodila Anica Resman.

Ob začetku je v imenu gostiteljev pozdravil koroške rojake predsednik SKPD »Mirko Filej« Viktor Prašnik. Ob koncu se je zahvalil za lepi sprejem predsednik PD »Jepa - Baško jezero« Franc Černut in v spomin na ta večer daroval kaseto z glasbo in pesmimi obeh nastopajočih skupin. V imenu prirediteljev (Slovenske prosvete iz Trsta in Zveze slovenske katoliške prosvete iz Gorice) se je gostom zahvalil predsednik dr. Damjan Paulin, ki je poklonil nekaj izvodov Gregorčičevih poezij in spominsko listino. V imenu Kršćanske kulturne zveze se je poslovila podpredsednica Erika Wrolich.

V soboto 18. in v nedeljo 19. oktobra je potekalo na Tržaškem in Goriškem srečanje med predstavniki mladinskih organizacij v zamejstvu.

Drugi Koroški dnevi so za nami. V dneh od 11. do 19. oktobra je po raznih krajih naše dežele od Žabnic do Boljunca na-

stopilo kakih tri sto koroških rojakov, ki so s petjem, glasbo in dramskimi nastopi, likovno in literarno dejavnostjo ter družbenopolitično stvarnostjo prikazali zavzeto bogato kulturno in narodnoobrambno življenje med Slovenci na Koroškem. Med nastopajočimi je bila večina mladih, kar je še posebno razveseljivo in vpliva pogum in optimizem za prihodnost, kar je poudaril Franc Černut.

Hvala vam, Korošci, in nasvidenje prihodnje leto na Koroškem na Tretjih primorskih dnevih!

Španski škofje proti splavu

Španski »škofovski odbor za obrambo človekovega življenja« je v madridskem listu »Ya« protestiral proti splavu. Novi osnutek zakona predvideva splav, če bodo mati oz. zakonca ne bi mogla zaradi težkega gmotnega položaja preživljati otroka. Odbor ugotavlja, da bi se z nadaljnjo sprostivjo splava samo še povečala človekova sebičnost, pomnožila krivica in zmanjšala družbena solidarnost. Če bo osnutek sprejet, »revni ne bodo imeli več pravice do rojstva«, piše v izjavi. Odbor dalje opozarja, da je splav »atentat na nedolžno življenje« in ga je treba v vesti odločno odklanjati.

■ Ob Zidu žalovanja, ki velja za Jude kot najbolj svet kraj v Jeruzalemu, so palestinski teroristi vrgli tri granate med skupino rekrutov, ki so ob prisotnosti sorodnikov in znancev izrekli slovesno prisego. Pri tem je bil oče enega rekruta ubit, 69 oseb pa huje ali lažje ranjenih. Granate so bile sovjetske izdelave. V povračilo so naslednji dan izraelski bombniki napadli palestinsko taborišče Mich na jugovzhodu libanonskega mesta Sidona. Pri tem je bilo streljeno eno izraelsko letalo. Zanimivo je vedeti, da v Jeruzalemu že od aprila 1984 ni bilo terorističnih akcij.

Četrtrič v Toskani

V soboto 18. in v nedeljo 19. oktobra se je papež Janez Pavel II. mudil v Toskani. Bil je ta obisk že četrti v teku njegovega osemletnega papeževanja, ki ga je posvetil tej deželi.

V helikopterju je v soboto dopoldne prišel v Fiesole pri Firencih. Po prvem srečanju s prebivalci tega kraja je nato šel v stolnico, kjer se je sestal z duhovniki, redovniki in redovnicami. Spomnil se je duhovnikov, ki so izgubili življenje v zadnji vojni, ker so se zoperstavili nečloveškemu barbarstvu, prisotne pa spomnil, da se gradi kultura predvsem spoštujejoč človekove pravice. Šest tisoč vernikov je bilo navzočih pri sv. maši na prostem, ki jo je sv. oče opravil v somaševanju s krajevnim škofom Giovanettijem, firenškim nadškofom kardinalom Piovanellijem in kakimi sto duhovniki. V pridigi je poudaril misijonsko poslanstvo Cerkve.

Popoldne je papež nadaljeval svojo pot v Firence. V katedrali San Giovanni je pozdravil tam zbrane otroke, v katedrali pa duhovnike, redovnike in redovnice ter laike. Nato se je podal v »Palazzo Vecchio«, kjer ga je dočakalo 1400 univerzitetnih profesorjev, sedem tisoč študentov pa ga je pozdravilo na trgu pred palačo, ki so tudi pozorno prek zvočnikov poslušali papeževe besede o kulturi. Med drugim je dejal, da je treba človeku resnico posredovati v njeni celovitosti.

Iz palače je papež peš obiskal bližnji »Stari most« (Ponte vecchio) čez reko Arno, ki je bil bajno razsvetljen. Nato se je v

bogoslovnem semenišču sestal s poslanci evropskega parlamenta v Strasburgu, ki pripadajo skupini krščanskodemokratskih strank. Ti poslanci so se v Firencih zbrali na poseben seminar, na katerem je bilo govora o človekovem dostojanstvu in praviči do življenja. Sv. oče jih je spomnil na svojo prvo okrožnico »Redemptor hominis« in na vrednote, ki imajo svoj izvor v krščanstvu.

Drugi dan svojega obiska v Firencih je papež posvetil misli na bližnje molitveno srečanje v Assisiju, misijonski misli ter zlasti mladini.

Na trgu S. Croce ga je sprejelo 20.000 mladincev; osem njihovih zastopnikov mu je predložilo izbrana vprašanja, na katera je sv. oče odgovoril v živahnem medsebojnem dialogu. Tudi s športniki se je sestal v znanem športnem centru v Covercianu, kjer so bili zbrani predstavniki 35 športnih zvez.

Na sedežu nadškofije je v zasebnem srečanju sprejel na desetminutni razgovor severnoameriškega obrambnega ministra Weinbergerja in njegovo ženo ter veleposlanika ZDA v Rimu Raaba in njegovo ženo. Oba je spremljal italijanski obrambni minister Spadolini.

Višek obiska v Firencih je bila popoldanska sv. maša na prostem, ki se je vršila v občinskem stadionu. Sv. oče je povezal v pridigi misijonsko nedeljo z likom nove blažene s. Terezije Marije od Križa, ki jo je ta dan razglasil.

Bojan Štih - pričevalc našega časa Vzpon modernega kapitalizma

V sredo 14. oktobra je tržaški radio objavil vest, da je v Ljubljani umrl Bojan Štih; novici so dodali, da je v oporoki določil, naj bo pogreb v ožjem krogu sorodnikov in prijateljev in sicer krščanski pogreb. Isti večer je tudi ljubljanska televizija prinesla vest o Štihovi smrti, toda napovedovalec je rekel samo, da si je pokojni želel imeti pogreb v ožjem krogu znancev. Izpustil je, da je želel imeti krščanski pogreb.

To je podoba sedanjega kulturnega ozračja v matični Sloveniji. V tem ozračju je Bojan Štih živel in se proti tej zatohlosti in duhomornosti boril do zadnjega z vsemi svojimi močmi. Bil je izredno kritičen duh, pogumen, neizprosno do resnice, ljubosumen na svobodo. Gre za vrednote, ki so bile in so v določeni meri še vedno odsotne v slovenskem kulturnem prostoru.

Njegovo življenje je bilo razgibano. Rojen v Ljubljani leta 1923 je bil v skupini intelektualcev, ki so se pridružili OF kot aktivisti. Bil je tudi interniran v Gonarsu, od koder je še z nekaterimi drugimi ušel. Ta dogodek opisuje Zora Piščančeva v svoji povesti »Cvetje v viharju«. Po vojni se je posvetil gledališču in nazadnje filmu kot umetniški vodja podjetja Viba film.

OF se je pridružil iz mladostnega idealizma kot toliko drugih. Zato je ob koncu življenja izpovedal: »Ne odpovedujem se historični nujnosti, veličini, upravičenosti in nujnosti narodnoosvobodilnega boja, ne glede na to, kakšni so kritični pomisleki.« Toda ostal je svobodoljub in kritičen duh, odprto človeku in svobodi. Zato je tu-

di izprijal: »Ne odpovedujem se humani socialistični viziji, demokratični, s tem, da menim, da ima socialistična vlada lahko opozicijo.« Isto misel je potrdil v zadnji številki Sodobnosti (8-9), kjer je zapisal: »Brez popolne svobode ni v družbi nikakršnega napredka.«

Iz ljubezni do resnice in svobode je s kritičnim očesom gledal in vrednotil dogajanja v slovenski družbi po končani vojni in revoluciji. Ni mu in mu ni šlo v račune, kar je videl. Zaradi tega se je oglašal v revijah, v časopisih, v knjigah in s svojo neizprosno kritiko opozarjal na slabosti sedanje družbe na Slovenskem in v Jugoslaviji.

Tako je v predavanju v »Dragi '84« dejal: »Denar, dohodek, premoženje. To je zdaj vera, ki jo v moji domovini goji nemalo ljudi. Komajda še mislimo na delo, na čast in na moralno zdravje, ki ga ima delo v sebi. Pač pa mislimo le na denar. Tudi hudič v vsej svoji pokvarjenosti ne bi bil sposoben izumiti takšnega malikovanja dohodka in dohodkovnih odnosov, kakršnega poznamo danes.«

Takšen po naravi k dobremu in resnici naravnani človek, ni mogel ostati daleč od krščanstva. Našel je pot do vere, ko je v krščanstvu odkril korenine slovenske zgodovine. Vsled tega ima tudi to izpoved: »Ne odpovedujem se vsemu tistemu, kar imenujem slovenska identiteta, ki temelji v krščanstvu.«

Tako je Bojan Štih ob razmišljanju in dolgem trpljenju dozorel v globokoga misleca, dobrega človeka in kristjana. Izpolnilo se je evangeljsko sporočilo: »Sv. Duh veje, kjer hoče.« (r + r)

Vse od časa stare Grčije se je človeštvo soočalo s kolektivizmom: »prijatelji posedujejo stvari skupno« (Platon) in individualizmom: »kako neprimerno večji je užitek človeka, ako čuti, da je neka stvar samo njegova« (Aristotel).

Po zadnji svetovni vojni je izgledalo, da je nastopila doba kolektivizma. Angleški narod je kot v zasmeh zavrgel na volitvah W. Churchilla, konservativca, in se oprijel socializma. Vsa vzhodna Evropa je padla v območje radikalnega komunizma. Nove neodvisne afriške države so upale najti rešitev v odpravi zasebnega gospodarstva, država naj bi vodila vse. Aziji je dajala zgled Kitajska, sledili so ji Vietnam, Kambodža, Laos. V Evropi se je poskušalo uvesti demokratični socializem; zadnji tak poskus je bila Francija. Vsi ti poskusi pa so končali slabo, ponekod celo obupno.

Leninističen način, kako priti na oblast

Na velikem srečanju (mitingu) v Riminju letos konec avgusta je zadnji urednik dnevnika »La Prensa« iz Nikaragve takole opisal pot do oblasti stalinistov v svoji deželi:

Ljudski upor v Managui (glavnem mestu) se je začel leta 1978, ko so somozisti umorili glavne urednike dnevnika »La Prensa« Pabla Joaquina Chamorro. Ta mož je bil tisti, ki je združil odporiške sile levice, centra in tudi desnice v Zvezi narodnega odpora zoper fašistični režim diktatorja Somoze. V tej Zvezi so bili prepričani marksisti v veliki manjšini.

Toda mala skupina marksistov, ki je skupaj z nami izvedla revolucijo, se je skupaj s orožja vojske in vsilila svojo diktaturo. Šele pozneje smo se zavedli, da so, posebno sandinisti, bili skupina leninistov, ki so se skrivali za etiketo, da so katoličani. Mi pa smo mislili, da gre za skupino krščanskih marksistov, s katerimi se je mogoče razgovarjati. Toda v resnici so bili leninisti, ki z njimi ni možen noben dialog.

V vrhu sandinistov so bili tudi nekateri duhovniki. Jasnno je, da nekemu prepričanemu marksistu ne bom vsega verjel. Toda če mi iste stvari trdi kak duhovnik ali celo škof, kako naj bi mu ne verjel? Komunisti v Nikaragvi so izbrali enako taktiko kot Fidel Castro na Kubi; ko je vkorakal v glavno mesto Havano, je bil ves obložen s svetinjami in škapulirji. Na koncu se je izkazalo, da je bil izrazit leninist.

Iz tega pričevanja je videti, da gre za enako taktiko, kot se je izkazala za zmogovito pri nas v Sloveniji, v Vietnamu, na Kubi, v Angoli in drugod: stalinisti-leninisti so vedno le majhna skupina. Toda povežejo se s sopotniki, z njimi izpeljejo revolucijo in se na koncu polastijo vse oblasti. Sopotnike pa vržejo v ječe, če se nočejo njim podrediti, ali pa jih izženejo, kot delajo v Nikaragvi in na Kubi. Enaka taktika in podobni uspehi povsod.

To taktiko poskušajo sedaj tudi v Čilu proti diktaturi Pinocheta. Vendar se zdi, da jim za sedaj ne gre po njih željah, ker je slišati, da se je enotna povezava vseh opozicijskih sil razbila, zlasti po atentatu na generala Pinocheta.

OD TEDNA DO TEDNA

■ Predsednik italijanske države Cossiga je postal častni član akademskega senata univerze v Bonnu, ki je prestolnica ZR Nemčije. Imenovanje mu je podelil rektor univerze prof. Fleischmayer ob začetku novega akademskega leta. Cossiga je

Niti ena sama država, ki je uvedla kolektivizacijo, ne more pokazati nekega omembe vrednega uspeha.

Za Jugoslavijo naj navedemo M. Djilasa! V nedavnem pogovoru za list »Il Giornale«, ob svoji 75-letnici, je izjavil, da je današnja Jugoslavija v primeru za zahodno Evropo v mnogo slabšem relativnem položaju kot pred letom 1941. Dejanske plače kvalificiranih delavcev so manjše kot predvojni, proizvodjalnost nižja. Pred revolucijo je bila zdravstvena pomoč boljša, hrana cenejša.

Na Zahodu se je pojavil pomemben manifest vplivnih krogov Sovjetske zveze, kjer nujno zahtevajo reforme in ugotavljajo: dolg SZ na Zahodu naglo raste, življenjska raven SZ je ena najnižjih v razvitem svetu, kmetje izven najvažnejših kolektivov žive komaj tako kot v začetku

v zahvali za podelitev osebnega priznanja omenil tudi pomen te stare nemške univerze za italijansko kulturo.

■ Ministrski predsednik Craxi se je v začetku tega tedna dva dni mudil v Alžiriji na uradnem obisku. Z državnim poglavarjem Sadlijem Bendzedidom se je pogovarjal o iskanju pravične rešitve za palestinsko vprašanje in o mednarodnem terorizmu. Pogovori pa so tudi tekli o medsebojni trgovinski izmenjavi, saj je Italija nasproti Alžiriji zaradi nakupovanja zemeljskega plina v velikem trgovinskem primanjkljaju, ki znaša kar 2.900 milijard lir. Craxi je še dejal, da je vloga Alžirije v Sredozemlju, na Bližnjem vzhodu in med nevrščeničenimi nenadomestljiva.

■ Italijanski zunanji minister Andreotti je izjavil, da srečanje med Reaganom in Gorbačovom v Reykjaviku ni bilo tako neuspešno kot bi ga nekateri radi prikazali. Prvič sestanek ni bil zamišljen kot vrhunski, ampak kot priprava za prihodnje vrhunsko srečanje. Drugič so se stališča glede omejitve atomskega orožja zelo zblížala. Sovjetski voditelji vztrajajo na tem, da se morajo Severnoamerikanci najprej odrediti postaviti obrambnega vesoljskega ščita, potem bi se šele sami odpovedali sedanjem skladiščem jedrskega orožja. Ker pa ZDA v tem nočejo ničesar slišati, je nujno prišlo v Reykjaviku do razhajanja, kar pa ne pomeni, da se pogajanja ne bodo nadaljevala.

■ Občinske volitve v Grčiji so pokazale, da socialistična stranka »Pasok«, ki je na oblasti, ne uživa več zaupanja volivcev, saj je prejela komaj 30% glasov. Zelo so porasli komunisti sovjetske usmeritve. Od 9,89% so se dvignili na 17,65%. Najmočnejša stranka po teh volitvah je sredinsko usmerjena »Nova demokracija«, v parlamentu sicer v opoziciji, ki se je približala 50%. Tudi novi župani treh največjih grških mest Atene, Pirej in Solun so iz njenih vrst.

■ Britanska kraljica Elizabeta II. je opravila v LR Kitajski sedemdnevni obisk. V državo jo je povabil kitajski partijski voditelj Deng Xiaoping. Kraljica je obiskala Peking, Sanghaj, Kunming, Kanton in slavni kitajski zid. Povsod je bila sprejeta z najvišjimi častmi. Glavni namen kraljičinega potovanja je bil, da bi se izboljšali trgovinski odnosi med obema državama. Ker prvič po dve sto letih »ni več oblačenja na obzorju«, kot so zapisali britanski časopisi, bo to toliko lažje. K temu je veliko pripomogel tudi leta 1984 podpisani sporazum o britanski kronski koloniji Hongkong, ki bo prešla v kitajske roke leta 1997. Prav v Hongkongu je kraljica zaključila svoj obisk. Pri tem ji je dala prebivalstvo vedeti, da ni zadovoljno s tem sporazumom. Mnogi so že zapustili ta »britanski bisere«.

■ Kakor je to predvideval dogovor, sklenjen pred 25 meseci po zadnjih državnih volitvah v Izraelu med laburistično stranko in desničarsko »Likud«, je prišlo v vladnem vrhu do zamenjave: dosedanji ministrski predsednik laburist Peres je postal zunanji minister, dosedanji zunanji minister Shamir iz vrst »Likuda« pa predsednik vlade. V parlamentu je nova vlada prejela ogromno večino 82 glasov proti 17. Notranja in zunanja politika bo v glavnem ostala nespremenjena: nič pogajanj z Arafatovo Palestinsko osvobodilno organizacijo, nobenega govora o kakih palestinski državi, pač pa stiki z Egiptom in Jordanijo za pomiritev Bližnjega vzhoda.

Kdor želi biti dober, je dejansko že dober. (Bälichene)

tega stoletja (pod carjem!). Pomanjkanje hrane ustvarja višjo umrljivost novorojenčkov. Ljudje se trudijo za vsakdanje potrebe; tako jim ne ostane časa niti moči za njihove duševne in kulturne potrebe.

Ljudje, ki so za ceno mnogih osebnih in vseh političnih svoboščin sprejeli program komunistične partije v upanju na boljši gospodarski položaj, trumoma zapuščajo stranko. V nekdanji mogočni francoski partiji je članstvo padlo izpod 10% volivcev, na moči zgublajo italijanski in španski komunisti. Kitajska, Madžarska, Jugoslavija si skušajo odpomoči s popuščanjem privatnemu sektorju. Mnoge države so uvedle socializem v formi nacionalizacije podjetij. Državna podjetja navadno od začetnih malih izgub padajo tekom let v katastrofalne položaje. Najboljši zgled za to so Argentina, Francija z jeklarsko industrijo, premogovniki v Angliji, VOEST v Avstriji, IRI v Italiji.

Preusmeritev nazaj v moderni kapitalizem se je začela in kaže na rešitev iz današnje svetovne krize. Tu gre za nov prijem pri doslednem spoštovanju dobička, zasebne lastnine, tržnega tekmovanja in spoštovanja pravic delavcev. Sindikati, minimalne plače, zaščita pred nezgodami, pokojnine, prepoved kartelov in monopola, vse to ostane in se razvija.

Največja državna podjetja, običajno pasivna, prehajajo v privatne roke. Na tem polju je posebno uspešna Anglija; v enem ali dveh letih ta podjetja postanejo visoko aktivna. To sicer stane mnogo žrtev kot recimo veliko izgubo delovnih mest. Važno je zdržati in po prvih težavah zopet iskati intervencijo države ali sklicati nove volitve.

Primer držav, kjer je moderni kapitalizem dobrodošel, kaže na obrat v mišljenju gospodarstvenikov. Pomislimo na Singapur, Južno Korejo, Taiwan in Hongkong. Ta zadnja kolonija se je iz zaspalne enomilijonskega mesta razvila v državo 5 do 6 milijonov državljanov. Ne poznajo brezposelnosti in uživajo nadpovprečno življenjsko raven, povsem evropsko. In vse to je nastalo iz milijonov najrevnejših kitajskih beguncev. Taiwan povsem enako. Ti državi in Južna Koreja, pri vseh političnih težavah, ekonomsko cvetijo.

In končno Sev. Amerika. Vse od 1965 naprej je ameriško gospodarstvo dalo narodu dve desetletji rasti in procvita. Pomislimo samo, kako so ZDA vodile svobodni svet v borbi proti največjemu ropu s strani petrolejskega kartela OPEC! Predsednik Reagan ne odstopa od svojih načel znižati takse, znižati obrestne mere in država naj se drži ob strani glede ekonomije. Država naj bo samo kontrolni organ.

Slovenski značaj je naravnost ustvarjen za moderni kapitalizem. Kako znajo Slovenci v krogu družine ustvarjati začetni skromni kapital! Celó danes, pri vseh težavah, ki jih delata partija in država, Slovenci delajo čudeže. Prek 50% dohodka ustvari zasebni sektor in to v stalni borbi, prikrivajoč produkcijo in akumulacijo pred grabeljivo in nevoščljivo roko »družbe«. V prosti konkurenci z našimi sosedi bi Slovenci zlahka dokazali, da še niso zgubili vseh dobrih lastnosti, pridnosti, iznajdljivosti, skromnosti. Bog daj, da ne bi ta svoboda prišla prepozno!

P. U.

Trije »preveč« in trije »premalo« pogubijo človeka: preveč govoriti, pa premalo vedeti; preveč zagotavljati, pa premalo imeti; preveč dobro o sebi misliti, pa premalo dober biti. (Španski pregovor)

KATOLSKI GLAS list za kritično bralce

Pomoč avstrijske Cerkve Tretjemu svetu

Avstrijski katoličani so preteklo leto darovali za Tretji svet 551 milijonov šilingov, tj. 55 milijard lir. Dežele, v katere Cerkve v Avstriji pošilja svojo pomoč, so: Indija, Etiopija, Filipini, Brazilija, Kenija, Čile, Senegal, Indonezija, Tajka in Koreja.

Pametna odločitev

Finska vlada je prepovedala izdelavo otroških igračk v obliki orožja. Sklep bo začel veljati s 1. januarjem prihodnjega leta. Kdaj jo bodo začele posnemati druge države? Ni ravno vzpodbudno, ko greš po ulici, pa ti majhen otrok naperi revolver. Je sicer iz plastike, a popolnoma podoben pravemu revolverju. V otroku taka igračka vzbuja napadalnost.

OKNO V DANAŠNJI SVET

Letalska nesreča predsednika Mozambika

Mozambik, država v osrednjem delu vzhodne Afrike, je bil do leta 1975 portugalska kolonija. Tisto leto pa je postal neodvisen in od tedaj je bil na čelu države Samora Machel, ki je že od leta 1961 vodil gverilo zoper Portugalce. Machel je bil prepričan marksist in je to ostal do smrti. Popolnoma se je naslonil na vzhodni blok, zlasti na Sovjetsko zvezo, ki mu pa ni znala dati drugega kot orožje in svoje vojaške svetovalce. V svoji marksistični zaverovanosti je z nepotrebnim podpiranjem zemlje in podjetij spravil državo na rob gospodarskega zloma, k čemer sta prispevala svoje tudi več let trajajoča suša in vznik vedno močnejšega protikomunističnega odporišstva. Njegov režim se je tudi spoprijel s Cerkvijo in skušal čim bolj omejiti njeno dejavnost. Izgnal je portugalske in indijske poslovneže, s čimer je narodnemu gospodarstvu spodrezal zdrave temelje.

Ko je videl sadove svoje marksistične zagnanosti, je zadnja leta iskal neke vrste sožitja z Južno Afriko, kjer se je zaposlilo stotisoče njegovih državljanov, a je pred smrtjo doživel njihov izgon. Končal je trgatiško. Ko se je v letalu sovjetske izdelave, ki ga je vodil sovjetski pilot, vračal iz Zambije s sestanka držav prve fronte, t. j. držav, ki se najbolj odločno borijo zoper razizem v Južni Afriki, je letalo še na južnoafriškem ozemlju zaradi nevihte strmoglavilo. V njem je bilo 38 potnikov, poleg Machela še cela vrsta visokih vladnih funkcionarjev. Deset jih je nesrečo preživelo, ne pa predsednik Mozambika. Tako sedaj njegova smrt odpira vrsto vprašanj: ali bo prišlo do spremembe režima, kaj bo storila protikomunistična gverila, kdo bo prevzel vodstvo države.

Film s protipapeško ostjo

Belgijski režiser Lejeune je posnel film z naslovom Monsieur tout blanc - Gospod v belem, o papeževem obisku maja 1985 v Belgiji. To ni dokumentarni film, marveč kritika tega dogodka in delovanja Cerkve. Režiser slika obisk Janeza Pavla II. kot triumfalističen, predrag, Cerkvi pa oponaša njeno učenje o zakonski moralni.

Katoliški dnevnik La Libre Belgique je o filmu zapisal: »Stephane Lejeune ne vidi niti vere kristjanov niti duhovne daljnosežnosti obiska. Ne vidi srečnih množic, sijočih obrazov, odobravanja na vsakem koraku, ki ga ni nihče pričakoval. Ne vidi niti molitve vernikov ali pa je že pozabil nanjo.« Film že predvajajo v brseljskih kinematografih.

Zaskrbljenost sovjetskega časopisa

Sovjetski komunistični mladinski list »Komsomolskaja Pravda« je opozoril na

povečanje števila cerkvenih porok v SZ. Posebej piše, da je cerkvena poroka nezdržljiva s članstvom v komunistični partiji in zahteva izključitev iz partije za vse tiste mlade, ki so se že cerkveno poročili. Odgovorne na področju Kurska obtožuje, da zatiskajo oči pred vedno večjim zanimanjem mladih za verske obrede. Uredništvo lista posebej skrbi, zakaj toliko mladih poje v cerkvenih pevskih zborih. Po pogovorih z njimi so ugotovili, da se mladim ne zdi nič nenavadnega, če nekdo poje v cerkvenem zboru, čeprav ima v žepu partijsko knjižico.

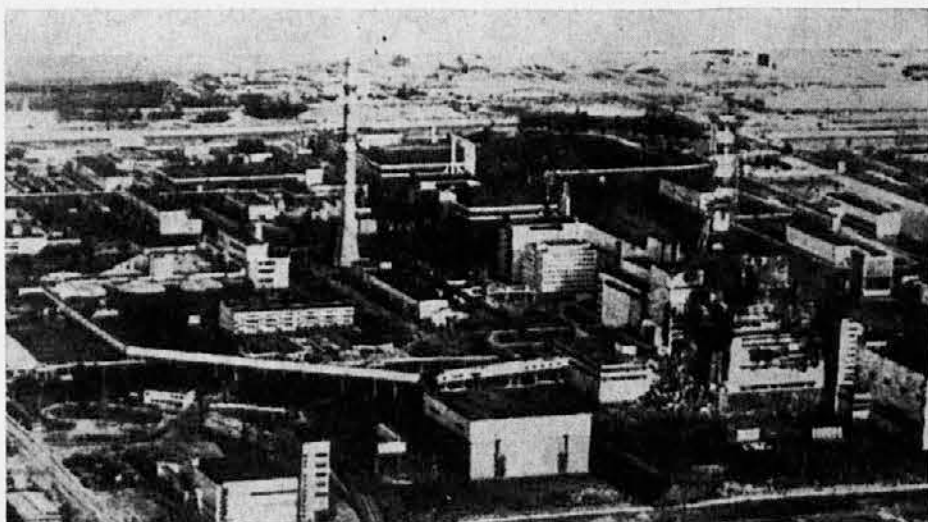
Ni vse lakote kriva suša

Nekdanji etiopski politik Wawit Wolte je v članku za »New York Times« pojasnil, da je za lakoto v Etiopiji v prvi vrsti odgovorna nepravilna vladna politika in ne samo suša. Ta je samo še bolj zapletla položaj, če pa se ne bo spremenila tudi politika, bodo še nadalje stradali milijoni ljudi.

Vlada je skrbela samo za izkoriščanje zemeljskih bogastev, zato je že pred velikima sušama leta 1984 in 1985 prišlo do lakote v nekaterih poljedelskih območjih Etiopije. Kolektivno gospodarstvo, ki je bilo uvedeno po revoluciji, se je izkazalo za neučinkovito. Mnogi kmetje niso zadosti obdelovali zemlje, ker jih ni nihče spodbujal k temu. Pomoč iz tujine pa je dosegla le malo ljudi, kajti pogosto je postala plen prekupčevalcev in drugih izkoriščevalcev družbe ali pa vojaških enot, do potrebnih pa mnogokrat sploh ni prišla. Wolte se je leta 1985 izselil v ZDA.

Porast obiska službe božje v ZR Nemčiji

Zahodnonemški inštitut za raziskavo javnega mnenja Infas je na podlagi zbranih podatkov ugotovil, da danes več kot četrtina prebivalcev ZRN redno obiskuje nedeljsko službo božjo. V zadnjih letih je obisk nedeljske maše v tej državi naraščal, sedaj pa se spet povečuje.



Jedrska centrala v Černobilu v Ukrajini, od koder je radioaktivno žarčenje po katastrofi v centrali okužilo ozračje velikega dela Evrope

Zbornik o religioznosti tržaškega okolja

Poleg Trinkovega zbornika je Pietro Zovatto pred kratkim uredil tudi zanimivo knjigo, ki jo je izdal Center za religiozne in zgodovinske študije Furlanije-Juljske krajine: *Trieste tra umanesimo e religiosità*.

Z ekipo sodelavcev, pretežno univerzitetnih profesorjev s tržaške in drugih univerz, je v nizu člankov proučil religiozne vrhove in delih tržaških pesnikov in pisateljev, pa tudi umetnikov, ki so živeli v neposredni bližini mesta Trsta ali ki so bili v posebnem življenjskem obdobju še posebej vezani na jadransko mesto.

V pisanem mozaiku imen, kot so npr. Saba, Benco, Tomizza, Biagio Marin sta tako zastopana tudi dva Slovence: Srečko Kosovel in Dragotin Kette. Zbornik se začne s člankom prof. Bruna Maierja s tržaške univerze, ki nam sintetično poda pregled tržaške književnosti.

Sledi razprava Edde Serra o Biagu Marini, ki je v skoraj mističnem zanosu, prežetim z lirizmom, pojmoval poezijo kot božjo danost, zaradi česar se povzdigne »pesnik« v višjo kategorijo in postane ustvarjalec v pravem smislu besede.

Pietro Zovatto, ki je napisal za zbornik kar štiri članke, analizira kompleksno osebnost Umberta Sabe, ki je kljub judovskemu pokolenju cenil krščanske vrednote in predvsem Kristusovo osebnost. Isti avtor nadalje opisuje težave, ki jih je preostala pesnica Lina Galli na poti k pravi veri.

Zovattu se je treba zahvaliti, če je analiziral celotni opus Fulvia Tomizze in iz njega izluščil pisateljev odnos do vere. Iz neke vrste ljudske, skoraj folklorne, toda odkritosrčne pobožnosti se Tomizza povzpe do natančnega opisa duhovnega okolja, v katerem so se oblikovali istrski duhovniki. Vsekakor pojmuje Tomizza vero kot nekaj, kar je treba sprejemati mimo razuma, iracionalno.

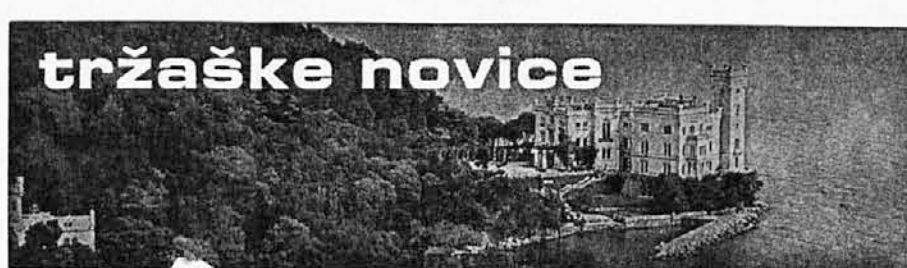
V svojem zadnjem članku proučuje Pie-

tro Zovatto osebnost tržaškega pisatelja Silvia Benca, ki je v javnosti nastopal sicer kot svoboden mislec, vendar ni bil ne skeptik, še manj pa cinik. Življenje je pojmoval etično, toda ne na osnovi neke razodete resnice, temveč racionalno. Boga je na osebni ravni sicer priznaval, vendar je izključeval med Bogom in človekom kakršnokoli posredništvo, kot npr. Cerkev. Odnos med Bogom in človekom je bil zato v takih pogojih toliko pristnejši in globlji.

V zborniku, ki obravnava religiozno tematiko v tržaškem ambientu, sta vključena, kot že rečeno, tudi dva slovenska pesnika: Srečko Kosovel in Dragotin Kette. Alojz Rebula skuša izluščiti in razčleniti v zaokroženem eseju Kosovelove misli o smrti in iskanju absolutnega. Fedora Ferluga-Petronio analizira Kettejev pesniški svet s posebnim ozirom na obdobje, ki ga je preživel kot vojak v Trstu in ki mu je navdihnil nekatere najboljše sonete. Precej je citatov tudi iz drugih pesnikov (npr. iz Gregorčiča, Prešerna), kar omogoča italijanskemu bralec globlje spoznavanje slovenske literature.

Sledi še članek Giorgia Baronija, profesorja na milanski katoliški univerzi, o pesniku Marcellu Frauliniju in predstavitev religiozne tematike, kot se nam kaže iz znanstveno-fantastičnih filmov, ki so jih prikazovali v Trstu na istoimenskem mednarodnem filmskem festivalu do leta 1982. S to tematiko se originalno spopada Fabio Calabrese.

Zbornik nam nedvomno dokazuje, da je do sedaj literarna kritika gledala na Trst kot na izrazito laično mesto in da je bila premalo pozorna do verskih vrednot, ki se razkrivajo ob globlji analizi leposlovnih del tržaških pesnikov in pisateljev. Zavoljo te originalne tematike pa tudi zaradi kvalitete razprav predstavlja zbornik važen dogodek v tržaškem kulturnem življenju. **Pier Antonio Ruzzone**



tržaške novice

Izredno molitveno srečanje v Trstu

Italijanska škofovska konferenca vabi vse Cerkev v državi, naj se 26. in 27. t. m. združijo s papežem v molitveni pobudi za mir v svetu.

Škof Bellomi je dal zato posebna navodila za ta dva dneva: v nedeljo zjutraj bodo pri vseh mašah primerne molitve za mir, skupno škofijsko molitveno srečanje pa bo v cerkvi Novega sv. Antona od 16. do 17. ure.

V ponedeljek 27. pa bo v dvorani v ul. Ananias 3 (za cerkvijo sv. Vincencija) skupno ekumensko molitveno srečanje, ki se ga bodo udeležili razni krščanski, judovski in nekrščanski zastopniki, ki žive v našem mestu. Pri obeh skupnih pobožnostih je predvideno sodelovanje slovenskih vernikov.

Tragična smrt mladega slovenskega profesorja

V nedeljo 19. oktobra se je na pobočju Reisskofla v Ziljski dolini smrtno ponesrečil 34-letni profesor Zlatko Jelinčič. Zelo je ljubil gore kot brat Duško, ki je letos poleti kot prvi planinec naše dežele osvojil gorskega osemstisočaka v Himalaji in pokojni oče Zorko, ki je bil eden glavnih pobudnikov za ustanovitev tržaškega Slovenskega planinskega društva ter je po njem imenovana tudi kočna na »Črni prsti« nad Bohinjem.

Po pokojni materi Danici si je Zlatko izbral profesorski poklic in je poučeval organsko kemijo ter vodil kemijski laboratorij v strokovnem zavodu »I. Stefan« v Trstu. S študijami je nadaljeval, da bi dosegel še drugi doktorat v farmaceutiki. Vse je kazalo, da bi čez nekaj mesecev imel v žepu še to univerzitetno diplomu. Poleg tega je bil Zlatko aktiven, zaveden in priljubljen član naše narodnostne skupnosti. Žal je bilo mokro skalovje zanj usodno. Vsi tisti, ki so ga poznali, ga bodo za dolgo pogrešali.

K. M.

Smrt v vrstah slovenskih šolnikov

V nedeljo 20. oktobra je umrl upokojeni ravnatelj Trgovske akademije inž. Vladimir Turina. Naj v miru počiva!

Sv. Ivan - Trst

Na praznik rožnovenske Matere božje (v torek, 7. oktobra) smo se poslovili od dobre slovenske žene in matere Marije Škerl-Godina, po domače Šteloke, iz Boršiča. Dočkala je visoko starost 96 let. Pokojna Marija je bila zvesta članica svetoivanske Marijine družbe. Dokler je mogla, je redno hodila k slovenski maši v svetoivansko cerkev. Kasneje je za vse

»dela slovenske javnosti« ob slični igri kot je ravno Verčev »Evangelij po Judu?« Ker nismo še pod partijsko diktaturo, se v polnosti pridružujemo kritiki odbora SSO. V bližnji prihodnosti pa bomo o tem Verčevem delu kaj več povedali prav zato, ker nečemo slediti Primorskemu dnevniku in se odreči poklicni dolžnosti, da obveščamo bralece.

Zato, če so nastale in bodo verjetno še nastale kritike na račun SSG, niso krivi kritiki, temveč vodstvo gledališča s svojo repertoarno politiko in tisti, ki k tej politiki molčijo. Gledališču torej škodujejo njegovi ideološko nabiti voditelji, trmasto gluhi za potrebe celotne slovenske skupnosti v Italiji.

Ured.

Lep razvoj predavanj o slovenski kulturi

Predavanja, ki jih je organiziral Inštitut za cerkveno in družbeno zgodovino v Gorici, se lepo odvijajo. Tudi v petek 17. oktobra je bila dvorana v bogoslovnem semenišču polno zasedena. Med poslušalci je bila velika večina italijanskega jezika. To pomeni, da se naši sosedje Italijani kar dobro zanimajo za našo kulturno preteklost.

Po uvodnih besedah prof. Salimbenija je predaval Branko Marušič iz Nove Gorice o slovenski kulturi na Primorskem v 19. stoletju. V enem samem predavanju ni mogel izčrpano prikazati vzpon našega kulturnega ustvarjanja v preteklem stoletju. Kljub temu je v glavnih obrisih zaobjel zamečke in potem neverjetni vzpon naše kulture v 19. stol. V prvi polovici tega stoletja, tako v Gorici kot v Trstu, nima kaj posebnega pokazati, če izvzamemo poskuse Valentina Staniča v Gorici. Revolucija leta 1848 pa je prinesla narodno prebujenje tako na Goriškem kot na Tržaškem z različnimi časopisi, z ustanovitvijo prvih prosvetnih društev in krožkov. Ta prva semena kulturnega in narodnega prebujanja na Primorskem so potem pognala v neverjetno bogato rast v naslednjih desetletjih do prve svetovne vojne. Povsod po deželi in v mestih so nastale čitalnice, ki so prirajale predavanja, dramske igre, »besele« (družabne večere), gojile prosvetno petje. Zlasti tabori so od 1868 do 1880 razgibali naše primorsko ljudstvo do poslednje vasi. K temu so pomagale tudi šole, ki so se ustanovljale vsepovsod, pa knjige Mohorjeve družbe, ki so polagoma pridrle v skoro sleherno slovensko družino.

Dobili smo prve resnične pesnike, zlasti Simona Gregorčiča, vedno nove časopise in revije, v Trstu prvi slovenski primorski dnevnik Edinost. Ustanovile so se založniške hiše tako v Gorici kot v Trstu. Posebno Andrej Gabrček je izdal kakih tri sto knjig in prevodov. V predavanju je bilo morda premalo poudarka na skrbi za slovensko šolstvo, ki je zrastle zlasti v Gorici in v Trstu iz osebnih žrtev slovenskih rodoljubov.

Marušičevemu predavanju je sledilo predavanje prof. Boruta Uršiča iz Ljubljane. Z živo besedo in z diapozitivi je prikazal umetnost na Primorskem v 18. in 19. stoletju. Videli smo, da se je umetnost izživljala predvsem znotraj cerkvenih prostorov: oltarji, svete podobe, cerkveni zvoniki, cerkvena pročelja, kipi svetnikov, to je bilo umetniško bogastvo na Primorskem v tistih stoletjih, bogastvo, ki so ga ustvarjali tako domači umetniki kot umetniki iz bližnje Furlanije in Veneta.

Prihodnje predavanje bo v petek 24. oktobra ob 17. uri. Prof. Lojzka Bratuž bo govorila o kulturi na Primorskem v 20. stoletju, prof. Milko Rener pa o umetnosti v tem času.

Za Zavod sv. Družine: družina Špacapan-Budin v spomin pok. Vinka Krpana 50.000.

■ Firenški nadškof kardinal Silvio Piovanelli je potrdil novo porazdelitev župnij. Doslej jih je bilo 499, po novi porazdelitvi pa se je njih število zmanjšalo za 179. Tako jih je ostalo 320.

večje praznike želela slovenskega duhovnika, da opravi spoved in prejme sveto obhajilo. Pri molitvi Jagnje božje je vedno dodala: podari nam mir, ki ga svet ne more dati. Gospod Bog naj ji bo vir tega miru, ki ga svet resnično ne more dati.

Opčine

Na misijonsko nedeljo sta zakonca Zofka in Bernard Sosič praznovala 40-letnico poroke. Poročila sta se namreč prav 19. oktobra 1946 na Repentabru.

Vzdušje je bilo že več dni pred tem zelo slovesno, krona vsega pa je bilo bogoslužno slavje z mašo in srečanjem v zakramentih. V zahvalo sta pripeljala v cerkev vse tri otroke in dva vnuka ter sorodnike in prijatelje.

Ker je g. Bernard že od nekdaj, daši po letih še mlad, starešina v domači cerkvi, smo ga vsi počastili z velikim veseljem. Fantje pred oltarjem so mu stali kot častna straža. Cerkveni pevski zbor je pel med mašo ter na koncu maše v moški zasedbi še občuteno slovesno »Na mnoga leta«. To mu želimo vsi, v globoki hvalečnosti za dolgoletno gledno delo za cerkev in faro. Z ženo Zofko in otroki ter vnucoma naj ga Bog živi!

Hvaležni župnik

★

Čestitke k zlati poroki

Župnijska skupnost sv. Marije Magdalene v Bazovici čestita zlatoporočencema Antonu in Amaliji Renčelj in jima voščiti, da bi še ostala čim več let skupaj v medsebojnem darovanju za srečo družine in osebno zadoščenje.

Vse je ostalo pri starem

V tržaškem slovenskem dnevniku smo dne 9. septembra letos zasledili poročilo o tridnevem seminarju, ki ga je imel Mladinski odsek (MO) SKGZ v Tolminu. Članek ima naslov »Razprava o vlogi in ciljih odbora«.

V sredini članka zasledimo med drugim: V začetnih besedah predsednice MO so bili izpostavljeni problemi, ki bi morali postati predmet diskusije: statutarna oblika MO, plodnejše delovanje med Trstom, Gorico in Benetijo ter ostalimi mladinskimi krožki, vloga MO znotraj samega SKGZ in v širši stvarnosti, včlanjevanje ter splošna ideološka usmerjenost.

Zaključki te razprave oz. cilji ter smernice za bodoče delovanje Mladinskega odseka pri SKGZ, po mojem mnenju za osebo, ki se ukvarja oz. deluje v manjšinskem prostoru, niso nič novega! Pač pa so potrditev politike, ki se je začela ob razpustu samostojne slovenske levčarske politične grupacije v letu 1955 na Goriškem.

Saj zasledimo v članku, da so člani MO ponovno potrdili nestranskarstvo značaj svojega delovanja, ki so ga sprejeli od prejšnjih generacij (Novi žargon!) in jim omogoča zblížanje z ljudmi in organizacijami najrazličnejših pogledov. (Kaj pa jih je do sedaj oviralo? op. pisca). Sočasno pa so izrazili željo in potrebo, da bi se MO zavzel tudi za nek svetovni nazor, da bi se ne omejeval le na probleme manjšine (sic!) in da bi bili sposobni zavzeti svoja stališča tudi glede dogodkov evropske in svetovne obsega; tudi do teh morajo imeti mladi (beri, mladi pri SKGZ) nek odnos in nanje tudi samostojno reagirati s primernimi pobudami.

Ponovim, nič novega pod soncem! Tako bo tudi Mladinski odsek pri SKGZ nadaljeval politiko, ki so jo sprejeli od prejšnjih generacij, to je politiko vključevanja v večinske stranke. Tako bomo še naprej pričela takozvanemu žargonu o neodvisnem nastopanju na raznih volivnih listah. (Z izgovorom, da nastopajo na listi kot neodvisni). Tako bomo še čitali v slovenskem dnevniku podpise v podporo raznim kandidatom oz. listam ob evropskih, državnih, deželnih ter pokrajinskih volitvah.

R. D.

■ Na letošnje misijonsko nedeljo je sv. oče razglasil za blaženo s. Terezijo Manetti, ustanoviteljico posebne redovne družbe za zapuščene otroke in dekleta. Rodila se je v Campi Besenzo 2. marca 1846, umrla pa po dolgi mučni bolezni v Firencah 23. aprila 1910. Njena ustanova, ki ima za podlago karmeličansko pravilo, deluje razen v Italiji tudi v Libanonu, Izraelu in Braziliji.

Bralci pišejo

Na tak način se turistov ne pridobiva

»Ko sem prebral v »Katoliškem glasu« od 2. oktobra članek »O državi, ki si domišlja, da je turistična«, sem se spomnil na dogodek, ki potrjuje pisanje vašega dopisnika.

Lani sem bil na Tolminskem, da bi praznoval 90-letnico rojstva svoje tašče. Pred povratkom v Pinerolo v Piemontu, kjer živim, sem se ustavil v Novi Gorici, da tam prenočim. V recepciji hotela »Park Hotel« se je med menoj in uradnikom razvil približno takle pogovor:

»Bi lahko dobil sobo za to noč?«

»Lahko! Če vam je prav, vam dam sobo št. 3 v pritličju.«

»Prav! In koliko stane?«

»2600 dinarjev. Imate dokument, proučite?«

Predložil sem mu svoj italijanski potni list. Uradnik se je za hip zamislil (govoril sem slovensko), potem pa mi izročil ključ od sobe.

To leto sem se namenil na Primorskem preživeti pet dni, tudi da bi pomolil na grobu svoje, med tem spomladi umrle tašče. Zdelo se mi je primerno nastaniti se v Novi Gorici, od koder bi z lahkoto dosegel Tolminsko, obiskal Ljubljano in se srečal s številnimi prijatelji. Zato sem teden dni pred prihodom v N. Gorico telefoniral v isti hotel in si rezerviral sobo. Žal pa nisem povprašal po ceni. Računal sem namreč, da bo kvečjemu dvakrat višja od lanske.

Tako sem 12. septembra zvečer prišel v hotel. Dodelili so mi sobo št. 117. Iz razdovednosti sem hotel vedeti ceno. Kar 8.000 dinarjev. Sele, ko sem prišel v namenjeno mi sobo, sem začel »tuhtati«.

In sem »stuhtal«, da se je cena od lani zvišala za 200%! Posledica? Svoje bivanje v hotelu sem skrajšal na tri dni, ostale sem prebil pri sorodnikih in se odrekel Ljubljani.

Ko sem plačeval račun, sem vprašal uslužbenko v recepciji, odkod ta silna podražitev v enem letu. Odgovorila mi je: »To je cena za tuje goste!«

»Ah, sedaj razumem! Lani ste me imeli za domačega, letos za tujega,« sem odvrnil. In ona nekam boječe: »Jaz ne vem...«

To je dejstvo z »računici«, ki jih imam še v roki. In zaključek? Razumem Nemca Kurta, ki ga vaš dopisnik omenja, ki ne bo več šel letovat v Jugoslavijo. Jaz pa se mislim v Slovenijo še vrniti, saj je moja druga domovina (po rodu sem Provensalec). Toda v prihodnje se bom pravočasno o vsem pozanimal. Nikomur namreč ni všeč, da ga vzamejo za piščanca, ki ga je treba oskubsti. Prof. Ezlo Martin

KRATKE NOVICE

Sto tisoč romarjev pri križu nad Medjugorjem

Za praznik Povišanja sv. križa 14. septembra se je zbralo pri križu na hribu Križevcu nad Medjugorjem okoli sto tisoč romarjev. Somaševanje so vodili dva škofa iz Egipta, eden iz New Orleansa (ZDA) in eden iz Belgije. Duhovniki so bili prisotni iz vseh delov sveta. V župnijski cerkvi so bile tistega dne sv. maše v italijanskem, slovenskem, slovaškem, madžarskem, nemškem, angleškem, arabskem, francoskem jeziku in še v nekaterih drugih. Na hribu pri križu je bila taka gncča, da vsi romarji niso mogli niti do njega. — Tako poroča Glas koncila v št. 40.

Število italijanskih škofij se je zmanjšalo

Kongregacija za škofo je 30. septembra objavila novo ureditev italijanskih škofij. V Italiji je bilo do sedaj 325 škofij. Po najnovejši ureditvi jih je ostalo 228. Število se je zmanjšalo za 97. Do zmanjšanja je prišlo, ker so več manjših škofij združili v eno večjo. Nova škofija je v svojem naslovu obdržala imena združenih škofij. Na novo pa je bila ustanovljena škofija za državico San Marino, ki pa jo bo upravljal škof iz Riminija. Število škofij se je najbolj zmanjšalo v deželi Marche: od 26 jih je ostalo 13.

Omejevanje verske svobode v Vietnamu

Nadškof Nguyen Kim Dien iz nadškofije Hue je v pismu vodilnim politikom protestiral zaradi omejevanja z ustavo zagotovljene verske svobode. Posebej so omejene možnosti izmenjave verskih novic; oblasti neutemeljeno suičničijo cerkvene kroge (pritiske je občutil na lastni koži), posebej pa tiste duhovnike in škofo, ki niso člani vladi naklonjenega domoljubnega združenja.



goriške novice

Dva nova diakona goriške Cerkve

V nedeljo 19. oktobra je goriški nadškof Bommarco posvetil v stolnici dva nova diakona, in sicer Paola Zuttiona in Flavia Zanettija, oba iz Furlanije. Verniki, zlasti prijatelji in sovaščani obeh diakonov, so napolnili stolnico in sledili obredom zbrano in zavzeto, ker se sedaj posvečenje vrši v živem jeziku ob primernih razlagi.

Ob veselju, da bo goriška Cerkve kmalu dobila dva nova mašnika, vstaja zaskrbljenost, kaj bo v prihodnje. Kajti bogoslovno semenišče se prazni. V Vidmu je sedaj osrednje bogoslovje za tri škofije dežele Furlanije-Julijske krajine. V njem letos študira komaj 25 bogoslovcev: 12 iz videmske škofije, 7 iz tržaške, 4 iz pordeonske in komaj 2 iz goriške, in sicer Karlo Bolčina v 4. letniku in Marko Zaina v 3. letniku. Se nikoli ni bilo tako malo goriških bogoslovcev kot letos.

Malo semenišče je v Trstu za goriško in tržaško škofijo. V njem je letos 10 študentov, ki obiskujejo višje srednje šole, dva za Trst in osem za Gorico. Vsekakor malo za potrebe, ki nastajajo.

Ob misijonski nedelji se je izkazalo, da so naši verniki zelo radodarni za Cerkve v misijonih. Naj bi njih radodarnost naklonila milosti, da bi tudi nam ne zmanjkalo oznanjevalcev evangelija in darovalcev sv. Evharistije.

Jubilejna prireditev SDGZ

V soboto 18. oktobra je bila v Kulturnem domu v Gorici jubilejna proslava 40-letnice Slovenskega deželne gospodarskega združenja (SDGZ). Na prireditvi se je zbralo veliko število zlasti povabljenih gostov in predstavnikov javnega, zlasti gospodarskega življenja.

Slavnostni govor je imel najprej deželni predsednik SDGZ dr. Vito Svetina, ki je poudaril predvsem širši pomen gospodarskega življenja med zamejskimi Slovenci. Za njim je govoril predsednik goriškega dela SDGZ Anton Nanut, ki se je podrobno zaustavil ob začetkih gospodarskega delovanja med goriškimi Slovenci in nato zlasti naglasil njegovo današnje poslanstvo. Spominsko brošuro organizacije je nato predstavil dr. Odo Kalan. Od uradnih oblasti je prireditev pozdravil predsednik goriške pokrajine prof. Silvio Cumpeta.

V kulturnem delu prireditve sta ubrano nastopila moški zbor »Mirko Filej« ter štandreški mešani zbor »Oton Zupančič«, ki sta zapela po nekaj značilnih pesmi.

Gledališka predstava v Romjanu

Ženski pevski zbor iz Romjana (Ronke) že vrsto let prireja v mesecu oktobru gledališko predstavo v tamkajšnji župnijski dvorani.

Tako je tudi letos povabil dramsko skupino PD »Standrež« za veseligr »Barillonova poroka«. Standreške igralce je v

imenu organizatorjev pozdravila Marija Gergolet, ki je tudi izrazila zadovoljstvo, da je pri vsaki novi gledališki predstavi vedno več gledalcev, ki očitno zelo radi gledajo predvsem vesele igre, kot je ravno Barillonova poroka. Sploh pa lahko ugotovljamo veliko prizadevnost skupine iz Ronk in okolice, ki stalno skrbi, da je tudi v tem kraju prisotna slovenska beseda in slovenska pesem.

Srečanje manjšin na Gradiščanskem

Manjšine se morajo dosledno in premišljeno upirati asimilacijskim dejavnostim, nujno potreben pa je tudi poseg državnih in drugih oblasti za zaščitnimi ukrepi. To je osrednja misel sklepnega dokumenta, ki so ga v nedeljo 19. oktobra sprejeli v Oberwartu na Gradiščanskem ob koncu 11. srečanja narodnih manjšin iz sosednjih dežel.

Osrednje vprašanje zasedanja je bilo namreč številčno upadanje manjšin in iskanje razlogov za ta pojav. Gostitelji so bili tokrat gradiščanski Madžari, prisotni pa so bili zastopniki manjšinskih organizacij iz Avstrije, Jugoslavije, Italije, Madžarske in Švice.

Iz naše dežele so bili v Oberwartu zastopnik Slovenske skupnosti prof. Emidij Susič in predstavnika Slovenskega raziskovalnega inštituta dr. Pavel Stranj in Salvatore Venosi.

Dr. Susič, ki je soavtor znane študije »Tiha asimilacija«, je v svojem referatu opozoril na najpomembnejše dejanske asimilacije, tako kar zadeva socializatorske elemente kot družbeni ali drugačni pritisk na pripadnike manjšinske skupnosti. Prihodnje zasedanje bodo priredili La Ginci. Na dnevnem redu pa bo problematika družbenogospodarskih vidikov položaja narodnih manjšin.

Iz Jugoslavije

Makedonska pravoslavna Cerkve ima novega poveljarja

V soboto 4. oktobra je Sabor makedonske pravoslavne Cerkve izbral novega poveljarja. Vodstvo Cerkve je prevzel dosedanjí povardarski metropolit Gavriilo.

Rodil se je leta 1912 v Skopju. Na beograjski univerzi je študiral slavistiko in germanistiko. Duhovniško posvečenje je prejel leta 1942. Kasneje je stopil v samostan in leta 1977 je bil izbran in posvečen v nadškofa. Vodil je pravoslavno bogoslovno fakulteto v Skopju. Slovesno je bil ustoličen za poveljarja makedonske pravoslavne Cerkve v nedeljo 5. oktobra v cerkvi sv. Klimenta v Ohridu. Pri pravoslavni je ta posebnost, da škof lahko postane samo menih.

novim potrebam Manufacture Goriziane; zagotovilo omenjene tovarne, češ da novi obrat ne bo onesnaževal okolja, je brez osnove, kajti zakon dovoljuje, da tekstilni obrat proizvodnjo preusmeri, pri čemer se lahko izmakne ekološkim obveznostim; tudi zagotovilo o prednosti zaposlovanja za sovojenjske vaščane je izredno megleno, saj navaja le »abitanti delle zone limitrofe«. Še najbolj je v posegih bilo poudarjeno dejstvo, da vsaka prodaja naše zemlje odpira vitalna vprašanja slovenske manjšine, kar pa je že problem, o katerem bi se morale jasno izreči tudi naše krovne organizacije. V tem smislu so npr. dva dni pred tem posvetom vse komponente naše slovenske skupnosti organizirale oziroma podprle pohod v obrambo slovenskega Krasa pri Bazovici. Naj omenimo še, da ni v diskusijo posegel nihče od brezposelnih v sovojenjski občini, kar bi lahko tudi pomenilo, da ta problem le ni tako pereč.

Ze večkrat je bila citirana misel, da je na Goriškem za marsikatero od trenutnih težav kriva izguba zemlje v časih intenzivnega razlašanja. Naš prostor je danes že tako zožen, da vsaka izguba zemlje nam vzame nekaj bistvenega. Zato si najbrž nikakor ne bi smeli dovoliti pristanjanja na tkim »prostoovoljno razlašanje«, zakaj zlepa ni mogoče videti razlogov, ki bi ga utemeljili. - Udeležencem

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE
ZVEZA SLOVENSkih KULTURNIH DRUŠTEV
GORICA

OSREDNJA ZAMEJSKA PROSLAVA
ob 80-letnici smrti

Simona Gregorčiča

»TU ROD JE MOJ, TU MOJ JE KRAJ«

Sattnerjeva kantata »Jeftejeva prisega« z orkestrom in zbori L. Bratuž, M. Filej in Hrast. Dirigent Hilarij Lavrenčič. Recital članov Slovenskega stalnega gledališča. Slavnostni govor Filiberta Benedetiča. Režija Janez Povše.

GORICA - Deželni Avditorij - Nedelja, 26. oktobra ob 20.30

Šport

Novi sponzor SZ Olympia

Tik pred začetkom odbojarskega prvenstva moške C2 lige sta se Kmečka banka iz Gorice in SZ Olympia sporazumeli za sponzorizacijo prve moške odbojarske ekipe tega športnega združenja. Gre za dogovor, ki velja za sezono 1986-87.

Prvenstvo C2 lige se bo pričelo v soboto 25. oktobra, ko bo ekipa Olympia-Kmečka banka igrala proti moštvu Anchor Fix Vivil iz Ville Vicentine. Novi sponzor bo zamenjal prejšnjega, ki ga je tri leta za pored nudi podjetje Terpin iz Gorice. Kmečka banka daje s tem svoj prispevek k razvoju odbojke na Goriškem. Posebej pa je to priznanje vodstvu SZ Olympia, ki bo verjeto že ob koncu letošnje športne sezone odprlo novo telovadnico Slovenskega centra v Drevoredu 20. septembra 85 v Gorici. Odbor za gradnjo telovadnice je uspel zainteresirati za to pobudo širok del javnega mnenja in zbral prispevke tako s strani posameznih dobrotnikov kot s strani javnih ustanov. To je gotovo svojski primer v našem zamejskem pa tudi v širšem deželnem okviru. Odtod tudi sponzorizacija našega kreditnega zavoda Kmečke banke kot priznanje in spodbuda za nove uspehe.

Tečaj »150 ur«

Ministrstvo za šolstvo ni odobrilo tečaja »150 ur« na slovenski srednji šoli Ivan Trinko v Gorici, čeprav se je vanj letos vpisalo kar lepo število slušateljev (26).

Za goriško pokrajino je namreč na voljo osem tečajev, 4 v Trziču in 4 v Gorici. Ker pa se je v italijanske tečaje vpisalo zadostno število dijakov, da so lahko sami zapolnili razpoložljiva mesta, je slovenski tečaj kratkomalo izostal.

Res čudno zadržanje šolskega ministrstva, ki na potrebe slovenskih šol kaj rado pozabi, obenem pa italijanski strani jamči pravico po lastnem šolanju vsem državljanom, pripadnikom etničnih manjšin.

Pokrajinski odbornik za šolstvo, izvoljen na listi SSK, se je takoj pozanimal za kočljivo zadevo, potem ko je stopil v stik s sindikatом slovenskih šolnikov. Za 31. t.m. je tako v Rimu napovedal sestanek z direktorjem srednjega šolstva dr. Cinnajem in s tajnikom ministra za šolstvo dr. Rubinaccijem, na katerem bodo dodobra proučili problem in ga skušali rešiti pozitivno za slovensko manjšino.

Pokrajinski odbornik je o nastalem položaju poročal tudi poslancu De Rebulli, ki je tudi zagotovil svoj poseg pri podtajniku ministra Amalfitanu.

OBVESTILA

Sv. maša na pokopališču pri Sv. Ani v Trstu bo v nedeljo 26. oktobra ob 14.30. Sv. maša se daruje za vse naše umrle, ki tam počivajo in čakajo vstajenja. Sv. mašo bo opravil g. Marij Gerdol.

SSG iz Trsta uprizori Cankarjevo igro »Za narodov blagor« v Kulturnem domu v Trstu v soboto 25. oktobra ob 14. uri izven abonmaja, ob 20.30 za red F; v nedeljo 26. okt. ob 16. uri za red G in v četrtek 30. okt. ob 16. uri za red I in ob 20.30 za red E. Nadaljuje se prodaja abonmajev.

V Društvu slovenskih izobražencev v Trstu bo v ponedeljek 27. oktobra predstavitev knjige »Kriščanstvo v Ogleju in na vzhodnem vplivnem območju oglejske cerkve od začetkov do nastopa verske svobode«, ki je izšla pred kratkim v zbirki Acta Ecclesiastica Sloveniae Inštituta za zgodovino Cerkve na Slovenskem. Delo bosta predstavila predstojnik Inštituta dr. Dolinar in avtor knjige dr. Rajko Bratož. Začetek ob 20.30.

V Marijinem domu pri Sv. Ivanu, ul. Brandezija 27, Trst bo v nedeljo 26. oktobra ob 17. uri Misijonska prireditev. Peli bodo svetoivanski otroci pod vodstvom učiteljice Marije Udovič. Na sporedu bo tudi film o škofu Baragi »Sledovje«. Vmes srečolov.

V Marijinem domu v ul. Risorta 3 v Trstu bo v nedeljo 26. oktobra misijonska prireditev. Na programu je igra »Sovraštvo in ljubezen« v dveh dejanjih. Pripravila jo je ga. Pahor-Slama Dina. Na sporedu je tudi bogat srečolov za slovenske misijonarje. Začetek ob 17. uri.

DAROVI

Za Katoliški glas: družina Soban, Jamlje 150.000; Marija Pruni, Trst 12.000; Vladi Sturman 72.000; Karlo Tomšič 10.000; Roza Stefančič 46.000; N. N. 50.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana v Gorici: Giuliana Brelih namesto cvetja na grob Teresine Maieron iz Paluzze 50.000 lir.

Ob smrti Leopolda Mrak vd. Simčič daruje učno osebje nižje srednje šole »I. Trinko« za Zavod sv. Družine in za Dijaški dom po 50.000 lir.

Za popravilo cerkve v Sovodnjah: N. M. 50.000; S. K. 50.000; druž. Komjanc v spomin pokojnih 60.000; razni 80.000 lir.

Ob 25-letnici svoje poroke darujeta Ema in Jožko Maraž za SZ Soča 25.000 lir.

Za cerkev v Nabrežini: Olga Caharija v spomin pok. Marije Terčič 20.000; bolnički 100.000; K. 100.000; Milič 50.000; Šauli 70.000; Vev. 50.000; Slavec 30.000; Ada Devetak 20.000; Sveti Rudež 30.000; Marchesan 10.000; Caharija 10.000; Gabrov. 5.000.

Ob poroki hčerke Nevenke Legiša in Danila Šumana darujeta družina Venceslava Legiša in teta Marija za cerkvico v Cerovljah 200.000 in za misijone 100.000 lir. Za obnovo cerkve na Opčinah: Zofka Škerlavaj z družino namesto cvetja na grob tete Marije Ravbar-Skerlavaj 50.000; dr. Andrej Križnič 50.000; Slavko Škerlavaj v spomin na mamo Marijo 50.000; Lidija Štor 50.000; Franka Gombač v spomin na moža Emila Gombač 50.000; Bernard Sosič ob 40-letnici poroke 50.000; Majda Ferluga 20.000; druž. Škerlavaj v spomin na mamo Marijo 150.000; Marta Bone-Pulitano v spomin na moža Gina 50.000; razni 119.000 lir.

Za obnovo cerkve na Banah: družina Vidau v spomin na moža in očeta Mariota 100.000; Kristina Husu, namesto cvetja na grob Mariota Vidau 10.000 lir.

Za cerkveni pevski zbor Sv. Jernej: Elda Bole-Tomšič 10.000; Marija Milič v spomin na pok. Marijo Škerlavaj 30.000 lir.

Za Vincencijevo konferenco pri Sv. Ivanu v Trstu: Ema Vatta v spomin na Marijo Godina 20.000 lir.

Za svetoivanski cerkveni pevski zbor v Trstu: Pavla in Maksi v spomin na drago mamo Marijo Škerlj vd. Godina 50.000 lir.

Za Slov. Vinc. konferenco v Trstu: Antonija Malič v spomin Valerije Zbogar 10.000 lir.

Za obnovo fresk cerkve v Bazovici: ob krstu Ivana Grgič 10.000; Dora Pickotova 10.000; Marija Truskotova v spomin očeta Svetka 20.000; romarji na povratku iz Medjugorja 57.000; Skorševi iz Gropade v spomin tete Stefanije 50.000; Adrijana Ražem 5.000; ob zlati poroki Antona in Amalije Renčelj 100.000; Mimi Pahor-Canali, Parma 50.000 lir.

ZAHVALA

Ob težki izgubi našega draglega

VINKOTA KRPAN

ki je umrl 11. oktobra, se iskreno zahvalujemo gg. duhovnikom, pevcem, znancem in vsem, ki so na kakršen način z nami sočustvovali.

Zena Bruna, sin Karel, brata, sestre in ostali sorodniki

Padova - Gorica, 20. oktobra 1986



Spored od 26. okt. do 1. nov. 1986

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.15 Mladinski oder: »Mali mož«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Nediški zvon. 14.10 Glasbeni kabaret. 15.30 Sportne novice. 17.30 Revija deželnih pevskih zborov »Corovivo«.

Ponedeljek: 8.10 Iz šolskega sveta. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Dr. Andrej Pavlica. 13.20 Cecilijanka 1985: mladinski mešani zbor Ojsternik iz Ukevi, moški zbor »Fantje treh vasi«, mešani zbor Rupa-Peč. 14.10 Otroški kotiček: Lahkih nog naokrog. 16.00 Zbornik: Osebn. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Simf. orkester RTV Ljubljana. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Nediški zvon. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 14.10 Povejmo v živo! 15.00 Mladi mladim. 16.00 Razmišljanja o vsakdanjih stvareh. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Simf. orkester RTV Ljubljana. 18.00 N. Ginzburg: »Lasulja«.

8.10 Raziskovanje in gibalne dejavnosti. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 13.20 Ekumenski zbor iz Trsta. 14.10 Gospodarska problematika. 16.00 Od Milj do Devina. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Altiška Marta Valetič in pianistka Ana Lucij Sanvitale. 18.00 Kulturni in družbeni odmevi.

Četrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 14.10 Otroški kotiček: Odgovori in barvah. 16.00 Na goriškem valu. 17.00 Kulturna kronika. 17.19 Letošnje zborovsko tekmovanje Seghizzi. 18.00 Četrtekova srečanja.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 13.20 Revija ZCPZ v Trstu: Tržaški mešani zbor, ženski cerkveni zbor Boljunc, mešani cerkveni zbor iz Škednja. 14.10 Naš jezik; ne prezrimo! 15.00 Iz filmskega sveta. 16.00 Zbornik: Osebn. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Glasbena kronika s Hrvaškega. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.00 Mladinski oder: »Vanček in tatkov šulni«. 10.30 A. Ipavec: Sv. Frančišek, vir ljubezni, oratorij. 11.40 Poljudno čtivo. 12.00 Ta rozajanski ples. 14.10 Poti do branja. 17.00 Mladi izvajalci. 18.00 A. Rebula: »Senčni ples«.

DAROVI

Za cerkev na Ferlugh: Majda Ferluga 20.000 lir.

Za obnovo župnijske dvorane v Bazovici: Didonfrancesco, Videm 10.000; N. N., Gročana 10.000; N. N. 23.000; družina Sardelli, Bologna v spomin Marije Zivic 100.000; Marica Dolenc, Opčine 50.000 lir.

Za cerkev v Gropadi: v spomin Stefanije Gojča 55.000; Amalija Pečar 10.000; sinova v spomin Alberta Stranščka 20.000.

Za misijon p. Kosa: druž. De Luisa, Sv. Ivan, Trst 100.000; Majda Ferluga, Lonjer 10.000; Anica Ferluga, Ferluge 10.000 lir.

Za misijon: N. N. 50.000; E. R. 20.000; Nives, Gorica 50.000 lir.

Za bogoslovce v misijonih: A. T. 100.000.

★

Pobitim v spomin

Na Dan mrtvih se spominjam vseh mrtvih soborcev-domobrancev, predvsem onih v Kočevskem Rogu in znanih ter neznanih grobov širom Slovenije; namesto sveče in cvetja pa poklanjam v tiskovni sklad »Katoliškega glasa« 100.000 lir.

Levstik Vinko

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 400 lir, k temu dodati 18% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo